

سخن مدیر مسئول

بسم الله الرحمن الرحيم

۱. در میان نعمتهاي بي شمار الهى - كه ما توان شمارش آنها را نداريم «وَإِنْ تَعْدُوا نَعْمَةَ اللهِ لَا تَحْصُوهَا» (الحل ۱۸ / ۱۶) - خداوند مهرگستر، تنها به يك نعمت والا بر آدميان منت نهاد: بعثت خاتم رسولان ﷺ بر مردمان، تا آيات الهى را بر آنان تلاوت کند، جانهاي آنها را پاكيزه سازد وكتاب و حكمت به آنان بيا موزد. (آل عمران ۳ / ۱۶۴) به تعبير ديگر، انسان به سبب اين نعمت بي مانند، راه بهرهوری درست از ديگر نعمتهاي مادی و معنوی - مانند آب و نان و دوستي و دشمني و احساسهاي گوناگون - را فراموي گيرد و بدون نعمت هدایت، تمام آن نعمتهاي ديگر، در مسیر انحراف - و دست کم در ورطه بي حاصلی - می افتد.
۲. عالم عامل رباني جناب سيد رضي الدين على ابن طاووس در كتاب اقبال الاعمال، در گفتاري ژرف و کوتاه در مورد بعثت خاتم الانبياء ﷺ می نويسد:
رحمتی بر بندگان گسترده شد و بشارتی به سعادت دنيا و آخرت به مردم رسید، با اذنی که خداوند مهرگستر به سيد المرسلین داد تا رسالتی را که از جانب رب العالمين دارد، به تمام مردمان اظهار کند. سعادت به اشراف اين خورشيد، به اندازه اي است که دلهای مرده با نبوت حضرتش جان گرفت و راههاي هدایتی که پيش پاي مردمان روشن شد، زبان و قلم، از بيان ارزش آن ناتوانند؛ چراکه عظمت اين مقام در اندیشه ها نگنجد و در ذهنها جاي نگيرد.
۳. جناب سيد ابن طاووس، در بيان علت سخن خود می نويسد:

(رجب ۲۷ روز)

مردم در آن زمان، در گمراهی خود سرگردان بودند: یهود در قید خلاالت خود در مخالفت با حضرت موسی^{علیه السلام} می‌زیستند و نصاری در بند سخنان رشت خود درباره حضرت عیسی^{علیه السلام}. مشرکان جزیره العرب نیز رهرو راه چارپایان بودند و بدور از خرد به بتپرستی می‌گذراندند. دیدگان باطن را نمی‌دید، گوشها سخن درون را نمی‌شنید، دلها بینایی نداشت. در این میان، گوهری بی‌مانند به نام محمد^{علیه السلام} برانگیخته شد تا به دلهای سرگردان راه نماید و روانهای راه گم کرده را به سرمنزل انسانیت برساند. بدین روی، همواره باید در بزرگداشت این رویداد بزرگ آسمانی - که در زمین تیره رخ نمود - با قلم و بیان و قبول و دعوت به آن بکوشیم. (اقبال الاعمال، ذیل اعمال

۴. به بیان ابن طاووس، باید نکاتی افزود: هرچه نعمت والاتر، ضرورت شکر آن بالاتر و عقوبت کفران آن بیشتر است. نعمت، به ناسیاسی، نقمت می‌شود و کفران، کیفر در پی دارد. کلام راهگشا و کلیدی جوادالائمه^{علیه السلام}، بس هشداردهنده است: «نعمة لا تُشكّر كسيّة لا تُغفر» (نعمتی که شکر آن ادا نشود، مانند گناهی است که بخسوده نشود). (بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۳۶۵).

عظمتِ گناه نابخشودنی ناسیاسی نعمت والای نبوت، به اندازه عظمت نعمت نبوت، سنگین و بزرگ است.

۵. تاریخ گذشته برای عبرت گرفتن است و گرنه، از نقل و بازگویی رویدادهای گذشته چه سود؟ کتاب سترگ الهی بارها کیفر کافران را بازگفته است؛ از جمله در سوره شعراء. همچنین نسبت به یاری نکردن (خذلان) پیامبران توسط مردم هشدار داده است. این هشدارها برای عبرت گرفتن آیندگان است؛ از آن روی که زلال کلام الهی همواره جریان دارد، همانگونه که خورشید و ماه همواره تابان است و نور می‌افساند؛ یعنی که از این شجره طبیه، هر لحظه باید میوه تازه برگرفت.

۶. اهداف بعثت زمانی تحقیق می‌یابد که مردم - به ویژه مددعیان پیروی آیین الهی - به یاری دین بستابند؛ چراکه خدای تعالی با وجود قدرت قاهره خود، بنای

مدخله در اراده مردم را نداشته، منشورهایی همچون «لا إكراه في الدين» (بقره (۲) / ۲۵۶) را به جهانیان اعلام داشته است. از سوی دیگر، لوای «من ذا الذي يفرض الله قرضاً حسناً» (بقره (۲) / ۲۴۵) را برافراشته و پیامبرش حضرت عیسی مسیح، فریاد «من أنصاري إلى الله» (آل عمران (۳) / ۵۲) را برمی‌آورد. این همه، تذکری است به همگان، تا وظیفه عقلی خود را یاد آورند و از آن روی برتابند، و گرنه پیامدهایی هولناک در انتظار آنان خواهد بود.

۷. بیش از یکصد سال پیش، در سال ۱۳۳۰ هجری قمری، ارتش روس آن روز، با تجاوز به حریم خراسان، به خود اجازه جسارت به حریم حرم رضوی صلوات الله علیه داد. مرحوم آیت الله سید حسن صدر کاظمی در ضمن اجازه روایتی به شیخ آقابزرگ تهرانی - که در همان روزها صادر شده - به این فاجعه بزرگ اشاره می‌کند و می‌نویسد:

آنچه دلها را مجروح و جگر را پاره می‌کند، آن است که مسلمانان دست از یاری همدیگر برداشته و نسبت به یاری حرم شریف مستی پیشه کرده‌اند؛ به دلیل اهداف شخصی و بهانه‌های شیطانی، که آنها را از حمیت دینی و نوامیس اسلامی بازداشته است؛ زیرا آنان [طبق کلام امام حسین علیهم السلام] بنده دنیایند و دین فقط کلامی است لرزان بر زبانهاشان. از آن دم می‌زنند تا وقتی که زندگی‌هایشان بدان بچرخد. اما زمانی که در آزمونی دشوار آزموده شوند، دینداران اندک می‌شوند. (مقدمه اجازه روایتی سید حسین صدر به شیخ آقابزرگ تهرانی، نشریه کتاب شیعه، شماره ۱، ص ۴۱۱)

۸. هجده سال پس از آن - در سال ۱۳۴۸ قمری - آیت الله شیخ محمد جواد بلاغی - عالم مجاهد حریم عقاید در برابر انواع فرقه‌ها و اندیشه‌ها - از نجف اشرف، نامه‌ای به سید نجم الحسن هندی می‌نویسد. این در دنامه - که تاکنون متن آن منتشر نشده - گزارشی است از تلاش‌های بلاغی در جهت پاسخگویی به انحراف قادیانی‌گری که در آن زمان، ضلالتی نو پدید بوده است. مرحوم بلاغی ضمن آن

نامه می نویسد:

کتابی مختصر در رد قادیانیه نگاشتم. سالها گذشت، ولی امکان نشر آن را نیافتم، با آنکه برای این کار، درهای مختلفی را کوپیدم. می بینم که قادیانیها برای ترویج ضلالت خود، اموال فراوانی هزینه می کنند، ولی مسلمانان برای دفاع از حق خود، ایشاره نمی کنند؛ گرچه ثروتمندانی نیز دارند. من اگر چیزی برای فروش داشتم تا کتاب خود را به چاپ برسانم، چنین می کردم؛ چنان که در مورد کتابهای دیگر خود چنین کردم. اکنون این کتاب را با اندکی بازنگری به حضور شما می فرستم تا به چاپ برسانید... در اثای نوشتن همین نامه، بسته ای از سوریه توسط پست به دستم رسید، شامل تعدادی از کتابهای قادیانیهای سوریه که در لوای رد مسیحیان، تبلیغ مرام قادیانیه را در بردارد...

۹. اینک، ماییم و این همه امکانات و این همه ضرورت در دنیای پیچیده ارتباطات و اطلاعات، که بهترین فرصت را برای نشر پیام الهی دین، در اختیار ما نهاده است؛ فرصتی که هرگز در اختیار گذشتگان نبوده است.

کجاست گوشی که پیام وجودان و انصاف را از سر سرای تاریخ بشنود؟ آن روز، پیشتازان دین با کمترین امکانات، بیشترین توان خود را - بلکه فوق طاقت خود - به کار گرفتند تا گرفتار قصور و تعصیر نشوند. امروز ما با این همه توان مالی و اعتباری و تبلیغی و این همه پشتونه انتشاراتی و علمی چه می کنیم؟

۱۰. هشدار درشت ناک خداوند قهار متocom را باید هماره در گوش داشته باشیم: «وَإِن تَوَلُّوا يَسْتَبِدُ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ». (محمد ﷺ (۴۷) / ۳۸)

و کلام مهم جناب علی بن ابراهیم قمی ذیل آن:

و إن تتوّلوا عن ولاية أمير المؤمنين عليه السلام يستبدل قوماً غيركم، قال: يدخلهم في هذا الأمر، ثم لا يكونوا أمثالكم في معاداتكم و خلافكم و ظلمكم لآل

محمد عليه السلام.

۱۱. در دعایی که از آستان مقدس ثامن الائمه - صلوات الله علیه - در باب حضرت ولی عصر - ارواحنا فداه - صادر شده، ضمن طلب توفیق از خداوند سبحانه برای یاری حضرتش جمله‌ای می‌خوانیم که درون مایه آن پیوندی با آیه یاد شده دارد:

وأَعْذُنَا مِن السَّأَمَةِ وَالكُسْلِ وَالْفَتَرَةِ، وَاجْعَلْنَا مِنْ تَنْصُرِهِ لِدِينِكَ وَتَعْزِيزِ
بَهْ نَصْرِ وَلِيِّكَ، وَلَا تُسْتَبَدِّلْ بَنَا غَيْرُنَا؛ فَإِنَّ اسْتِبْدَالَكَ بَنَا غَيْرُنَا عَلَيْكَ يَسِيرٌ،
وَهُوَ عَلَيْنَا كَثِيرٌ.

سخن مدیر مسئول